

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ:

وَكَايْنِ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا

وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الشِّتَاءُ رَيْبُ الْمُؤْمِنِ قَصْرُ نَهَارِهِ فَصَامَ وَطَالَ لَيْلُهُ فَقَامَ.

Mevsimler Ne Söyler?

(21.11.2025)

Bugün buraya gelirken çevrenize baktınız mı? Yaprakları dökülmüş ağaçları fark ettiniz mi? Güneşi, ayı, yağmur yüklü bulutları, çiçekleri, kuşları, soğuyan havayı tefekkür ettiniz mi? Yüce Rabbimiz buyuruyor ki; **“Göklerde ve yerde nice ayetler vardır fakat insanlar bu işaretlerden yüz çevirerek geçip gider.”**¹

Kardeşlerim! Aziz Müminler!

Her birimiz, Yüce Rabbimizin yarattığı ayetleri görebilecek basirete sahibiz; fakat dünya meşgalesi içinde bazen bu işaretleri unutuyor, yanlarından geçip gittiğimiz nice hikmetleri fark edemiyoruz. Oysa çevremizde okunmayı bekleyen o kadar çok ayet, ibret alınacak o kadar çok hikmet, tefekküre çağıran o kadar çok mucize var ki... Gelin, bugünden itibaren Yüce Rabbimizin tabiat ayetlerini fark etmeye, görmeye, okumaya ve ders çıkarmaya niyet edelim.

Çünkü Aziz Müminler!

İnsan gerçekten ibret almak isterse; en küçük varlıkta bile büyük hikmetler görür. Bir çiçekten de ders alır, çiçek çiçek dolaşan arıdan da... Gökte süzülen kuştan da ders alır, yere düşen yapraktan da... İşte tabiatta gördüğümüz bu ibret dolu düzen, insanın kendi hayatına da rehberlik edecek derslerle doludur.

Tıpkı tabiatta olduğu gibi, insan hayatı da dört mevsime benzer. Çocukluk, hayatın ilkbaharıdır; bu dönemde insan tazedir, canlıdır, umut doludur.

İnsan, belki de bu yüzden, büyüdükçe çocukluğuna özlem duyar. Gençlik, yaz mevsimini andırır; insanın gücünün, hareketliliğinin ve heyecanının doruğa çıktığı zamandır. İhtiyarlık, sonbaharı hatırlatır; dizler artık eskisi gibi tutmaz, gözler eskisi gibi görmez, kulaklar eskisi gibi işitmez olur. Ölüm ise kış gibidir; yaprakların kuruyup toprağa düştüğü gibi, insan da bir gün kara toprağa kavuşur. Yüce Rabbimiz Kur’ân-ı Kerim’de, kışın adeta ölen; baharla yeniden dirilen toprağı örnek göstererek şöyle buyurur: **“Ölü toprakta sizin için bir ders, bir ayet, bir işaret vardır.”**² İşte mümin, tabiatı bu bilinçle okuduğunda, yazı da sever kışı da... İlk baharı da sever sonbaharı da...

Kardeşlerim!

Sonbahar mevsiminin son günlerindeyiz; önümüzde uzun bir kış var. Nasıl ki yaklaşan kış için hazırlık yapıyorsak ahiret yolculuğumuz için de hazırlık yapalım. Rahmet Peygamberi (s.a.s.), **“Akıllı kişi, nefesine hâkim olan ve ölüm sonrası için çalışandır”**³ buyurarak asıl hazırlığımızın ahirete yönelik olması gerektiğini hatırlatmıştır. Yine bir başka hadisinde kış mevsimini müminin baharına benzeten Peygamberimiz (s.a.s.), **kısa gündüzlerin oruçla, uzun gecelerin ise namazla değerlendirilmesinin**⁴ önemine dikkat çekmiştir.

Kardeşlerim!

Gelin, Peygamberimizin bu öğütlerinden ilham alarak kış mevsimini kendimiz ve ailemiz için bir fırsata çevirelim. Soğuyan havaları, manen ısınacağımız bir rahmet mevsimine dönüştürelim. Evlerimizi, sabah çıkıp akşam döndüğümüz birer otel odası değil, eşimiz ve çocuklarımızla sohbet ettiğimiz, dertlerimizi paylaştığımız, gönülden gönüle köprüler kurduğumuz bir muhabbet meclisine dönüştürelim. Hanelerimizi, içinde kitap okunan birer kütüphaneye; cemaatle namaz kılınan birer mescide dönüştürelim. Yuvalarımızı sevgi, huzur ve mutluluğun filizlendiği bir cennet bahçesi haline getirmek için tüm gücümüzle gayret edelim.

¹ Yusuf, 12/105.

² Yasin, 36/33.

³ Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme, 25.

⁴ Ahmed b. Hanbel, Müsned, 3/75.